

de 3 Aar er gaaet, men saa skal han ogsaa nok afgive Beretning.

Den ærede Ordfører kom ind paa Spørgsmaalet om Træ fra Statens Skove til Bygninger og sagde, at man kunde dog kræve, at der skulde anvendes Træ fra vore Skove. Det tror jeg ikke, der vindes noget ved, thi Entreprenørerne tager jo Træet, hvor det er billigst. Men hvis Finansudvalget, naar det ser Planerne til Opførelse af Bygninger, vil sige, at det skal ikke være de Dimensioner, det skal være rundt Tømmer, det skal ikke være helkantet, saa antager jeg ikke, det bliver vanskeligt for mig at faa Bygningsinspektøren til at rette sig derefter. Men Finansudvalget ved meget godt, hvorledes dette Forhold ligger. Naar Bygningsinspektøren faar Lov at gaa de Veje, han selv synes om, tager han det bedste Tømmer, fordi han ved, at det holder længst. Naar Bygningen ikke kan staa tilstrækkeligt længe, kommer der Klager fra Rigsdagen. Saa siger man: Det var en daarlig Bygningsinspektør, for de Bygninger er ikke mere end 30 Aar gamle, og nu er de forfaldne. Men naar han har faaet bestemt Ordre fra Rigsdagen om, at saadan skal Dimensionerne være, saa kan vi let faa ham til at gaa ind paa det, for saa fralægger han sig i nogen Grad Ansvar det derfor.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) siger — det er vel ikke værd at gaa nøjere ind paa det —, at det er fortrinlig Jord derude i Klampenborg. Nej, det er ikke fortrinlig Jord; vi Landmænd vil nok have bedre Jord, det vil jeg da i alt Fald. Den Sød, vi dyrker derude til Dyrene baade i Møserné og paa de aabne Pladser, giver ikke mange Fold, og hver Gang man skal dyrke, maa man indhegne, og det er ret kostbart. Derfor, naar man skal tage det nøje ud, som man maaske burde, skal man tage Dyrene bort, saa kan man dyrke hele Arealet. Men en Nødstilstand kan man godt sige, der er, og under saadanne Forhold bør man maaske ogsaa tage det med. Men det kan ikke frelse det hele.

Med Hensyn til Rationeringen af Foder til Høns vil jeg fortælle det ærede Medlem, at jeg har flere Gange haft Besøg af Hønsheholdere; der siger: Det er ganske forfærdeligt, vi kommer til at slaa vore Høns ihjel, fordi vi ikke kan faa Foder. Saa siger jeg: Giv dem Muslinger. Det har endda været Folk, der bor paa Amager, saa de bor dog ret nær ved Kysten. Men Muslinger vil de ikke have,

og saa ved jeg ikke, hvad vi skal gøre ved det. Kan I ikke faa Muslinger? siger jeg saa. Jo, det kan vi vist godt faa, siger de, men vi vil have Korn. Det er ikke let at ordne den Ting. Jeg har flere Gange lagt Mærke til, at Hønsheolderne er meget lidt tilbøjelige til at bruge dette Foder, skønt det er konstateret, at det meget godt kan bruges.

Mads Larsen: Naar den højtærede Minister siger, at der er adskilligt, der skal gøres ved Bygningerne paa Gaarden i Jullerup, for at den kan anvendes paa den af mig foreslaaede Maade, er jeg fuldstændig enig med ham, og det er netop under Hensyn hertil, at jeg, for at bruge det ærede Medlem fra Assens' (Klaus Berntsen) Udtryk, har maattet tage lidt haardt paa Ministeren, for jeg indser meget vel, at der er meget, der skal gøres, f. Eks. skal Taget gøres i Orden; det skulde det delvis alligevel, for det er saadan paa Ladebygningen, at det overhovedet ikke kan forsvares at beholde det. Men hvis man vil gøre den Anvendelse af Ejendommen, som her er Tale om — og jeg glæder mig ved at se den almindelige Tilslutning, det har mødt her i Tinget —, er det efter min Mening rimeligt, at Taget lægges af andet Materiale, end det maaske ellers vilde blive. Det er ganske urimeligt, at den nuværende Bestyrer skal lægge et Rørtag for 800 Kr. i den tilstundende Sommer. Derfor giver den højtærede Minister mig sikkert Ret i, at det er ønskeligt, at de Forhandlinger, der skal føres, de Forarbejder, der skal foretages, tilendbringes i saa god Tid, at den Restaurering, der er nødvendig for den paatænkte Anvendelse, kan tilendbringes i den kommende Sommer. Ellers varer det for længe, inden vi kan faa denne bedre Anvendelse sat i System.

K. M. Klausen: Det er blevet antydet, at Gaarden i Jullerup skulde anvendes som Optagelseshjem. Det tror jeg ikke vil kunne lade sig gøre. Et Optagelseshjem er nemlig et Sted, hvor Værgeraadet anbringer mange forskellige Slags Børn, og hvor disse opholder sig en kortere Tid og egentlig gennemgaar en Sortering, hvorefter nogle sendes til Opdragelsesanstalter, andre sendes ud i Lære, atter andre til Børnehjem og til private Plejehjem. Jeg vilde anse det for særdeles heldigt, om Gaarden i Jullerup kunde blive et Plejehjem eller Lærlingehjem, eller hvad man nu vil kalde det,